

عنوان مقاله:

امنیتی شدن سیاست خارجی ج.ا. افغانستان: سطوح و نشانه ها

محل انتشار:

پژوهش نامه ایرانی سیاست بین الملل, دوره 12, شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدشریف تنیوال - دانشجوی دکتری علوم سیاسی ، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد، ایران

سید احمد فاطمی نژاد - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد، ایران

سیدحسین اطهری - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد، ایران فردوسی مشهد

فاطمه محروق - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

سیاست گذاری خارجی و تامین منافع ملی از طریق آن، یکی از اساسی ترین نیازها و به همان سان از پیچیده ترین وظایفی برای همه دولت های ملی به شمار می آید. افغانستان نیز در طول تاربخ، مسیر دشواری را برای دست یابی به اهداف و منافع ملی طی کرده و با در نظر گرفتن نیازها و امکانات ملی خویش، جهت گیری ها و رویکردهای متعددی را در سیاست خارجی خود اتخاذ و دنبال کرده است. دراین میان، دوره بیست-ساله اخیر که با استقرار نظام جمهوری و تحولات چشمگیر در معادلات منطقه ای و فرامنطقه ای و درعین حال تهدیدات فراوان به ویژه امنیتی برای افغانستان همراه بود، از اهمیت بالایی در سیاست خارجی کشور برخوردار است. ازاین جهت، نوشتار حاضر در پی پاسخ گویی به این پرسش است که «نشانه های امنیتی شدن سیاست خارجی افغانستان در دوره مورد بررسی، جنبه امنیتی آن بوده که اتخاذ رویکرد امنیتی و برنامه های خلع سلاح به همراه پیشبرد پروسه صلح در سطح داخلی و نیز، رویکرد سیاسی – امنیتی و انتلاف راهبردی – امنیتی همراه با لابی گری در نشست های دو و پردامه های منطقه ای و فرامنطقه ای در سطح خارجی، از مهمترین نشانه های آن بوده اند». به منظور بررسی این فرضیه، چارچوب نظری امنیتی کردن و روش کیفی مبتنی بر رویکرد تحلیل محتوا مورد استفاده قرار گرفته و داده های این پژوهش از منابع کتابخانه ای و اینترنتی استخراج شده است.

كلمات كليدى:

"افغانستان", "سیاست خارجی", "نشانه های امنیتی شدن", "سطح داخلی", "سطح خارجی"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2008757

